

Brief¹ van J.J. Cremer d.d. 30 oktober 1869 aan Max Rooses².

Als gij let op stijl schrift enz van dit ongelukkig stuk brief dan Ik weet niet wats.

Mijn waarde Heer!

Gister avond laat thuis komende vond ik uw prettigen brief – voor dezen keer zal dat bijvoeglijknaamwoord nu alles moeten zeggen, want ik schrijf in vliedenden haast. Weet dan dat ik ook van den inhoud uwer letteren een beetje ben geschrokken. – Gij moogt niet boos worden, maar gij schrijft beter brieven dan ze te lezen.

Ik zou ik korten tijd vier maal moeten spreken! Mijn beste heer 't is me onmogelijk. 'K heb het gedaan twee maal – maar als men dan telkens voor die énorme inspanning eene som meeneemt waar men een grooten tijd gansch luchtig mee voortwerken kan, niet waar dan mag en moet men zich dat wel eens getroosten, en – een beetje forsich zijn kragten beproeven; - nu weet gij 't mijn beste heer en vriend (ja zoo mag ik u wel noemen) gij weet dat ik niet kom om 'tgeen waar gij zoo aardig over praat, maar om mijn Zuid Ned: broeders te toonen dat ik zeer gaarne eens aan hun beleefd verlangen wil voldoen; maar ik mag nu ook niets al te veel van mijn niet al te sterk corpus vergen. Ik kan u niet alles uitleggen, maar – al kon ik drie vier dagen rust nemen tusschen iedere voordragt (en dan zou ik +- 14 dagen noodig hebben voor het uitstapje) 'Tzou me een te groot inspanning zijn. Het uit zijn op zich zelf is mij te veel vermoeien, men moet altijd menschen zien, praten; hier naar toe, daar naar toe; ennnn --- gij schreeft mij uit Gent: kom. ik schreef ik zal komen. De heer van Lee³ had ik reeds beloofd, da's twee. Ik tobde in mij zelf over Antwerpen omdat mijn beste vriend v. Beers⁴ daar woont. 'K wenschte als men daar er eens genoeg mee nam dat ik een paar kleine versjes of zoo voordraag... in één woord ik hoopte van nee en wilde van ja, en wist zelf niet wat; maar – Brussel en Gent dat was de zaak.

Alzoo, wij moeten het bij G. en B. houden. Nú kan ik heusch niet meer. Mijne stukken zijn groot en zwaar. Ik zal Betuwsch dialect geven maar gij zult alles begrijpen. Ik denk mijne vrouw mee naar Br. Te nemen. 't Was dus goed dat ik dáar 't eerst sprak. Naar Gent gaat zij in geen geval mede (ze heeft vrienden in Br) dus daarover geen zorg.

Ik schrijf dit maar om u de regeling der beide avonden zóo voortestellen. 1. Br. 2. G.

Heb de goedheid den goeden vriend Verwaaijen⁵ te schrijven, dat ik bij leven en welzijn later eens in Brugge hoop te komen en zoo ook in Antw. ten ware 't dat ik op een bijeenkomst als in 't voorbijgaan wij óók eens even kan doen hooren. Ik moet voor dit zanik-schrift duizendmaal verschooning vragen; maar ik vrees dat gij reeds te stellig mijn komst hebt bericht en daarover maak ik mij ongerust. Nu gij zult het wel plooiën niewaar. – ik hoor nog van u. willen we dan bepalen dond 25 nov te Brussel en zaterdag 27 nov te Gent. (of wilt gij het iets anders mij ook goed! O.o. als de professoren tegen weet-nieten van gekapt stroo zaaien enz enz beginnen te

¹ De brief is in het bezit van het Letterenhuis te Antwerpen.

² Max Rooses (Antwerpen, 10 februari 1839 – aldaar, 15 juli 1914) was een Belgische schrijver en leider van de Vlaamse Beweging.

³ Maurits Hendrik van Lee (1832-1907). Nederlands journalist werkzaam in België. Was betrokken bij de afschaffing van de zegelrecht op dagbladen in Nederland. Werd later Belg. Ook wel H. van Lee. Hij nodigde Cremer uit te komen lezen. Cremer trad 25 november 1869 op in Salle Marugg in Brussel. De opbrengst ging naar een goed doel.

⁴ Jan Van Beers (Antwerpen, 22 februari 1821 - Antwerpen, 14 november 1888) was een Vlaams dichter.

⁵ Niet duidelijk is wie hier bedoeld wordt.

praten dan zullen de ezels zich op 't laatst nog gaan verbeelden dat ze waarachtig raspaarden zijn. Nu, ontvang hartelijke groeten met een denkbeeldig handdruk van uw

J.J. Cremer

den Haag 30 oct 69

Als gij het op styp schrift
en van dat ongeschiktste styp
brief dan ik moet niet
wats.

Mijn waarde Heer!

Gister avond laat thien Komende
vond ik uw prettigste brief - Voor den
Heer zal dat byzondere naamwoord nu
alles moeten zeggen, want ik schrijf
in vliegenden haast - ik moet dan, dat
ik ook van den inhoud uwer be-
lezen een beetje ben geschrokken. - Ma-
ar moed niet over woorden; maar ik
schrijf het u over, dus te lezen.
Ik zou in korten tijd vier maal macht
spelen; mijn beste heer ik is me on-
mogelijk. Ik heb het gedaan twee
maal - maar als men den talken
voor die enorme inspanning een
som meer neemt dan men een groote
tijd gaauw leest, men moet
kies, niet waan dat men een
maet men niet dat het een ge-
trouwen, en - een beetje voor

Ik schreef ik zal komen. De heer
van Lee had ik steeds beloofd.
da's twee. Ik hebde in mij zelf
over Antwerpen omdat mijn beste
vriend V. Deers daar woont. Ik dacht
als men daar er eens genasgen
mee nam dat ik een paar kleine
verrijen of zoo voordraep.
in één woord ik hoopte van
nee en wilde van ja, en wist
zelf niet wat; maar — Pruisje
en sent dat was de zaak.

Ik wou. mij maeten het by
G. en B. houden. Nu kan
ik heusch niet meer. Myne
stukken zijn groot en zwaar.
Ik zal Betuwsch dialect spreken
maar zij tult alles begrijpen.

Ik denk myne vrouw mee
naar Br. te nemen. Was dus
goed dat ik da'or 't eerst sprak
Maar sent gaat zy in geen
geval mede (ze heeft vrienden
in Br.) dus daarover ges. zoop.

